

Postanowienie z dnia 19 marca 2009 r.

II UZ 4/09

Postanowienie odrzucające skargę kasacyjną może być wydane po uiszczeniu przez skarżącego opłaty od skargi, jeżeli opłata została wniesiona po terminie do złożenia skargi (art. 130² § 3 w związku z art. 398⁵ § 1 k.p.c.).

Przewodniczący SSN Jerzy Kuźniar (sprawozdawca), Sędziowie SN: Herbert Szurgacz, Małgorzata Wrębiakowska-Marzec.

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 19 marca 2009 r. sprawy z wniosku Przemysława M. przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych-Oddziałowi w B. o rentę socjalną, na skutek zażalenia wnioskodawcy na postanowienie Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 11 grudnia 2008 r. [...]

o d d a l i ł zażalenie.

U z a s a d n i e n i e

Postanowieniem z dnia 11 grudnia 2008 r. [...] Sąd Apelacyjny w Gdańsku odrzucił skargę kasacyjną wnioskodawcy Przemysława M. od wyroku tego Sądu z dnia 26 sierpnia 2008 r. w sprawie przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych-Oddziałowi w B. o rentę socjalną, wskazując że pełnomocnik wnioskodawcy, będący radcą prawnym, przy wniesieniu skargi kasacyjnej nie uiścił opłaty przewidzianej w art. 36 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. Nr 167, poz. 1398 ze zm.), co w myśl art. 130² § 3 k.p.c. powoduje odrzucenie skargi. Sąd wskazał także, że pełnomocnik wnioskodawcy uiścił opłatę w dniu 3 grudnia 2008 r. (data nadania przesyłki w urzędzie pocztowym), zatem już po upływie terminu do wniesienia skargi kasacyjnej określonego w art. 398⁵ § 1 k.p.c. (termin upłynął w dniu 1 grudnia 2008 r.).

W zażaleniu na to postanowienie pełnomocnik wnioskodawcy wniósł o jego uchylenie, wskazując iż skarga kasacyjna została odrzucona jako złożona bez uiszczenia opłaty stałej, podczas gdy opłatę wniesiono dwa dni później odrębnym pi-

smem. W ocenie skarżącego odrzucenie skargi kasacyjnej złożonej w terminie z powodu wniesienia opłaty od skargi po upływie terminu do jej złożenia nie odpowiada dyspozycji art. 130³ k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Przepis art. 130² § 3 k.p.c. stanowi, że sąd odrzuca bez wezwania o uiszczenie opłaty wniesione przez adwokata, radcę prawnego lub rzecznika patentowego środki odwoławcze lub środki zaskarżenia (apelację, zażalenie, skargę kasacyjną, skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, sprzeciw od wyroku zaocznego, zarzuty od nakazu zapłaty, skargę na orzeczenie referendarza sądowego), podlegające opłacie w wysokości stałej lub stosunkowej, obliczonej od wskazanej przez strony wartości przedmiotu zaskarżenia. Wprowadzając ten przepis do Kodeksu postępowania cywilnego ustawą z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych ustawodawca stanął na stanowisku, że profesjonalny prawnik (adwokat, radca prawny, rzecznik patentowy) nie może mieć trudności z ustaleniem należnej opłaty, jeżeli jej wysokość jest wskazana w przepisie kwotowo lub procentowo od wartości przedmiotu zaskarżenia. Opłatę taką profesjonalny pełnomocnik musi uiścić przy wniesieniu środka zaskarżenia, a sankcją niedopełnienia obowiązku jest odrzucenie tego środka.

Skutkiem braku opłaty od skargi kasacyjnej wniesionej przez adwokata jest jej odrzucenie na podstawie art. 130² § 3 k.p.c. Zarzut, że postanowienie z dnia z dnia 11 grudnia 2008 r. odrzucające skargę kasacyjną zostało wydane już po wniesieniu opłaty, nie jest tym samym zasadny. Mógłby być rozważany, gdyby do ostatniego dnia terminu do wniesienia skargi kasacyjnej opłata sądowa została uiszczona. Termin do wniesienia skargi kasacyjnej upływał w dniu 1 grudnia 2008 r., a opłatę wniesiono w dniu 3 grudnia 2008 r., a tym samym nie można było wydać innego postanowienia niż odrzucające skargę.

Z tych przyczyn Sąd Najwyższy na podstawie art. 398¹⁴ k.p.c. w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c. orzekł jak w sentencji.

=====